

1. Розвиток нормативно-правової бази місцевого самоврядування

Катерина Вікторівна Мазничко
*здобувач вищої освіти СВО Бакалавр
кафедри публічного управління та адміністрування
Полтавського державного аграрного університету
м. Полтава, Україна*

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ЦЕНТРАЛЬНІ ОРГАНИ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ТА ОСОБЛИВОСТІ

В Концепції адміністративної реформи зазначався шлях проведення реформування системи центральних органів виконавчої влади «формування ефективної організації виконавчої влади як на центральному, так і на місцевому рівнях управління» [1]. Дана концепція пропонувала заходи спрямовані на реформування системи центральних органів виконавчої влади, зокрема, на уточнення та зміну функцій центральних органів виконавчої влади, щоб не дублювалися та не перевищували надані їм повноваження, розроблення рекомендацій і пропозицій стосовно приведення їх системи та структури у відповідність до цих функцій.

Як зазначається у ч. 1 ст. 6 Конституції України, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову [2]. Відповідно до цього положення розкривається сутність та особливості центральних органів виконавчої влади як об'єкта адміністративно-правового регулювання. Особливість виконавчої влади полягає в тому, що саме вона забезпечує практичне виконання законів та інших нормативно-правових актів державних органів [3, с. 52].

В Україні на центральні органи виконавчої влади та їх територіальні органи на місцях полягає основне навантаження щодо публічного забезпечення прав, свобод, і законних інтересів фізичних і юридичних осіб, надання їм адміністративних послуг, забезпечення інтересу держави та суспільства загалом. Діяльність центральних органів виконавчої влади ґрунтується на принципах верховенства права, законності, безперервності, забезпечення єдності державної політики та відкритості.

Основними завданнями центральних органів виконавчої влади є:

1. Надання адміністративних послуг.
2. Управління об'єктами державної власності.
3. Здійснення державного нагляду.
4. Внесення пропозицій щодо забезпечення формування державної політики на розгляд міністрів, які спрямовують та координують їх діяльність.
5. Виконання інших завдань, зазначених законами України та покладених на них Президентом України.

Центральні органи виконавчої влади із зазначеного переліку можуть здійснювати одне чи кілька завдань. Якщо більшість функцій центрального органу виконавчої влади складаються із функції щодо надання адміністративних

послуг фізичним і юридичним особам, центральний орган виконавчої влади утворюється як служба.

Якщо центральний орган виконавчої влади виконує більшість функцій пов'язаних з управлінням об'єктами державної власності, що належать до сфери його управління, то центральний орган виконавчої влади утворюється як агентство.

Якщо більша частина функцій центрального органу виконавчої влади належить до контрольно-наглядових функцій за дотриманням державними органами, органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами, юридичними та фізичними особами актів законодавства, тоді зазначений орган утворюється як інспекція [4].

Також до основних ознак центральних органів виконавчої влади належать:

- являється складовою апарату державного управління;
- мають власну організаційно-штатну структуру;
- реалізують виконавчо-розпорядчу діяльність в юридично-владній формі;
- є носіями владних повноважень, компетенція яких поширюється на всю територію держави;
- діють на основі норм чинного законодавства від імені держави;
- відповідальні перед Президентом України та підзвітні Верховній Раді України.

Органами виконавчої влади України місцевого або територіального рівня є, по-перше, органи виконавчої влади загальної компетенції, місцеві державні адміністрації в областях і районах, які підзвітні і підконтрольні органам виконавчої влади вищого рівня. По-друге, до цього рівня належать також органи спеціальної (галузевої та функціональної) компетенції, які безпосередньо підпорядковані як центральним органам виконавчої влади, так і відповідним місцевим органам виконавчої влади.

Таким чином, виконавча влада є відносно самостійною формою єдиної державної влади України, вона має притаманні лише їй функції, які здійснюються системою органів виконавчої влади на підставі визначеного правового механізму реалізації законів та інших нормативно-правових актів за допомогою державного управління а метою реалізації прав і свобод людини і громадянина.

Список використаних джерел:

1. Концепція адміністративної реформи в Україні: Указ Президента України від 11.06.1999. *Офіційний вісник України*. 1999. № 21. Ст. 32
2. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141
3. Адміністративне право України. Академічний курс: підруч.: У 2 т. / За заг. ред. В.Б. Авер'янова. К.: Юридична думка. 2004. 137 с.
4. Про центральні органи виконавчої влади: Закон України від 17 берез. 2011 р. № 3166-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 38. Ст.385.